

Dyssegaards- ✱ Kirken

Nr. 3.

December 1960

25. Årgang

Adresser:

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen,
Dyssebakken 8, Hellerup. Telf. GE 2364. Træffes
bedst hverdage (undtagen Tirsdag) Kl. 18—19.

Residerende Kapellan, mag. art. Max W. Olsen,
Grants Allé 23, Hellerup. Telef. SØ 6183. Træffes
bedst Hverdage (undtagen Fredag) Kl. 12—13.

Kordegn Rudolf Hansen,
Ellemosevej 115, Hellerup. Telf. GE 2875. Træffes
Hverdage (undtagen Torsdag) Kl. 10—13. Fredag
tillige Kl. 18—19.

Organist, Dr. phil. Povl Hamburger,
Jægerbakken 7, Gentofte. Telf. OR 5227.

Menighedsraadets Formand:
Skoleinspektør Chr. Larsen,
Hulkærvej 11, Søborg. Telf. SØ 1550.

Menighedsplejen:
Formand: **Sognepræst Hans Thyge Jacobsen.**
Kasserer: **Hr. Chr. Lundbye.**

Nu kom han!

Det er ved at blive jul.

Denne kendsgerning skaber både bekymringer og forventninger.

Mange småkårsfolk gruer for de krav julen stiller til pengepungen; mange enlige ser mismodige frem til den store højtid og ved ikke rigtig, hvordan de skal komme igennem den. Og de syge finder det meget svært at fejre en glædelig jul.

Men de fleste ser dog frem til julen med stor forventning. Man glæder sig til igen at opleve julens fest, hygge og stemning sammen med slægt og venner, ligesom børnene tæller dagene til juleaften med det strålende juletræ og julegaverne.

Men alt dette er jo kun julens ydre side, som vi hurtigt bliver færdige med. Julens *indhold* derimod er ikke af materiel art, og det kan ingenlunde »afvikles«. For det er budskabet om

Vor Herres Jesu Christi, Vor Frelser, fødsel. Dette budskab lyder jo egentlig altid iblandt os, men i julen lyder det stærkest og er det, hvorom alt i højtiden drejer sig.

Det er et budskab, som har været genstand for en lang forventning. Igennem århundreder ventede man i Israel på »den som skulle komme« (Mal. 3, 1; Mt. 11, 3), og slægt efter slægt gik bort uden den store oplevelse; tiden, Guds time, var endnu ikke inde. Men i tidens fylde (Gal. 4, 4), da Augustus var romernes kejser og Quirinius hans landshøvding i Syrien, blev han født til verden i en rejsestald i Bethlehem. Da blev det jul på jorden, da kom vor frelser til os!

Nu kom han! Det er julens budskab til os alle. Jesus, Guds Søn, er Vor Frelser. Han er vort liv, vor glæde og vor salighed.

Derfor holder vi julefest, og derfor lyder vor lovsang:

Os er en evig frelser født!

Max W. Olsen.

Juleindsamling

Med justitsministeriets tilladelse foretager Dyssegaard sogns menighedspleje som sædvanlig i december måned en husindsamling her i sognet til fordel for gamle, syge og enlige.

Til sognets beboere siger vi: Tag vel imod listebærerne og giv en god gave!

Vi har brug for *mange* listebærere. Enhver, som kan tænke sig at ofre en eftermiddag eller aften på at gå en vej igennem med en indsamlingsliste, bedes snarest henvende sig til sognepræsten (GE 2364) eller kirkekontoret (GE 2875).

Med venlig hilsen

Dyssegaard sogns menighedspleje.

Den nye kirkes indvielse.

Så, nu lysner det. Ved samvirken mellem alle faktorer — arkitekt, håndværkere, ministerium og den nye biskop — er indvielsen af vor nye kirke planlagt til at skulle finde sted søndag den 19. februar eller — som det hedder i det officielle sprog, som den kongelige resolution bruger — en af de følgende søndage.

Nu får vi se. Vi håber på søndag den 19. februar.

Endelig! — sådan vil mange sige. Det er nu ikke helt retfærdigt. Når vi fratrækker en frostperiode på 3 måneder og en strejkeperiode på 1 måned, har byggeriet stået på i ca. 2½ år. Mere er det da ikke. Og det må siges at være nogenlunde, når man tager det nuværende arbejds-markeds vanskelige forhold i betragtning, og når man tænker på, at det dog er et ret stort foretagende.

Hvorom alting er — så står vi nu overfor den store og glædelige begivenhed, at vi her i Dyssegaards sogn kan komme til at indvie en stor, smuk og velindrettet ny kirke i den nærmeste fremtid.

Gid nu alle sognets beboere må hjerteligt og glædeligt være med til at højtideligholde og fejre denne begivenhed! Det times jo de færreste at opleve sligt. Selv har jeg ganske vist været med til sådant hele tre gange, siden jeg, som ung præst, »trådte an« ved Gjentofte gamle kirke. Først Vangede kirke, så Dyssegaardsskolens kirkesal og derpå Jægersborg kirke. Men det bliver alligevel stadig lige nyt og højtidstfyldt at indvie en ny kirke.

Menighedsrådet har travlt for tiden med at planlægge Dagen. Der skal udsendes officielle indbydelser til en hel del mennesker fra ministerium, amt og kommune, som jo på embeds vegne, om man så må sige, skal have reserveret plads, herudover bliver adgangen naturligvis fri for sognets beboere, omend det måske vil vise sig praktisk at bede om, at man vil afhente adgangskort på klokkerkontoret. Nu får vi se, hvorledes det bedst kan ordnes. Der vil i god tid blive bekendtgjort nærmere vejledning.

Lad os så alle håbe og bede til, at vi må opleve en god og velsignet højtidstid sammen, når vi nu — omsider — kan indvie vor nye kirke.

Hans Thyge Jacobsen,
sognepræst.

Altertæppet afleveret

En kreds af damer her i sognet har under fru pastor Jacobsens ledelse fremstillet et meget stort og meget smukt altertæppe til den nye kirke.

Ved en sammenkomst i præstegården for nylig afleverede denne damekreds sit store arbejde til kirkens arkitekt og menighedsrådets formand.

Tæppet er et resultat af mange flittige hænders arbejde igennem lang tid. Man må have lov til at rose en sådan indsats. Dette vil vi da også gøre her i kirkebladet og tilføje en hjertelig tak!

Samtidig overrakte »sykkredsen« — en trofast lille flok husmødre, som i tidens løb samledes i deres respektive hjem og ved lejlighed holdt en mindre »bazar« i præstegården — som resultat af dens arbejde og indsamling en særdeles smuk alterdug og to blomstervaser til alteret. Disse er tegnet af arkitekt *Palludan* og udført af hans datter, keramikeren *fru Palludan Petersen*, Kildegårdsvej 14.

Også her følger vi kirkebladets hjertelige tak til.

Når vi nu endvidere nævner, at vi fra den »gamle« kirke medfører den kønne alterdug, som fru *Karen Buhl*, Dyssebakken 2, for snart mange år siden ganske alene har syet med henblik på den »nye« kirke, så må vi med tak erkende, at vi er vel forsynede.

H. Th. J.

Udflugt for gamle

Vognmand *Edelskov*, *Lyngbyvej 232*, hvis virksomhed er i en glædelig og stadig fremgang, havde som sædvanlig, nu gennem en lang årække, stillet to store og smukke — »europagående« — busser til rådighed for gamles udflugt den 29. september.

Det var en dejlig køretur, vi fik, ad nymodens autostradaer og ad gamle krogede sogneveje.

Det hele afsluttedes med kaffebord i præstegården. Og alle var vi glade for en dejlig dag. Der overrasktes samtidig et lille maleri til sygeplejerske frk. *Esther Rønnenkamp-Holst* som påskønnelse for hendes nu 25-årige gerning som menighedssygeplejerske i vort sogn. Ikke mindst vore gamle holder meget af hende.

H. Th. J.

* * *

Konfirmationerne

De kommende konfirmationer finder sted henholdsvis søndag den 26. marts og søndag den 1. oktober 1961. — Vi må gøre opmærksom på, at disse datoer, af hensyn til det store flertal, naturligvis IKKE kan ændres, fordi nogle enkelte hjem kunne ønske dette. Er der vanskeligheder for enkelte hjem, bedes man henvende sig til præsterne og få truffet en ordning. Der er jo forskellige muligheder. — Iøvrigt kan oplyses, at mens vi plejer at have ca. 30 konfirmander, har der denne gang — sikkert i forventning om den nye kirkes indvielse — meldt sig ialt 112 konfirmander. De er hjerteligt velkomne, selvom der følger visse vanskeligheder med, hvilke vi imidlertid nok skal overvinde.

H. Th. J.

Hvorfor synge glædessalmer?

Biskop Arne Fjellbu, Trondheim, holdt juleprædiken i Berlin i 1916. Det var den såkaldte »Kålrabivinter«, hvor alle frøs og sultede, hvor alle talte om mad, uden at der var noget ordentligt at spise. Der var ikke mange, der glædede sig til jul, og det var mennesker med temmelig forgræmmede og sørgende ansigter, der sad i den norske menigheds kirkelokale i Wilhelmstrasse.

Han var en ganske ung mand, og det var ikke let for ham at forkynde det glade budskab. De ældre i menigheden havde ærlig talt ondt af den unge præst, der under disse omstændigheder skulle tale om juleglæden. De midaldrende ventede med nogen skepsis på, hvad han havde at sige. Og så prædikede pastor Fjellbu om det eneste, der til syvende og sidst er at glæde sig over: at os er i dag en frelser født.

Er det egentlig stort anderledes i dag, selvom vi ikke fryser og sulter, ja snarere har overflod på alle led og kanter? Nu nærmer vi os advent og synger: Vær velkommen Herrens år og velkommen herhid. Velkommen nytår og velkommen her! Hvorledes kan vi synge det år efter år, når året dog er så fyldt af bekymringer og uro, af så meget armod de fleste steder og så megen overflod de få steder. Når skyerne trækker sig tættere sammen, så de ganske truer med at skjule solen. Hvad er der at synge glædessange for? Ja, hvem spørger ikke således, når han en gang imellem får tid til at tænke sig om. Og således tænker også han, der skal forkynde ordet.

Alligevel vil vi atter i år synge både advents- og julesalmer. Det kan ikke være andet. Der har været tider, hvor skyerne ganske havde skjult solen, så at det var ganske mørkt, og hvor glædessalmerne steg op imod himlen med større styrke end sædvanligt. Jeg kan ikke forklare det, men det er et faktum. Man kan prøve at finde på en naturlig forklaring, men det vil ikke kunne lykkes. Når advent og jul nu igen kommer, når det glade budskab nu atter vil blive forkyndt, når vi igen vil synge glædesalmer, så er det, fordi der virkelig er sket noget, der ustandseligt vil kalde dette frem iblandt os. Det er fordi Gud selv også vil have, at dette budskab skal høres, og at salmerne derfor skal lyde til hans ære, ligemeget hvordan jorden ser ud.

Vor Herre Jesus var ikke en optimist, der troede, at med forenede anstrengelser skulle vi nok til sidst kunne få en anden og fuldkommen verden ud af det foreliggende, nej, men han troede på GUD. Verden er stort set altid den samme, men i denne verden er Guds frelse brudt ind, ikke bare een gang, men den bryder stadig igennem, også i denne advent og jul. Der er lys på jorden, der er en kærlighed og sandhed, som ingen jordisk magt, ingen tidsånd, ingen kulde eller sult kan få bugt med. At tro er ikke at se eller forstå, det er at høre dette budskab, og det er at handle derefter. At handle derefter vil sige at trods alt det onde, som er i tiden, ikke at lade sig bestemme deraf. Det er at synge glædesalmer, både i kirken og i sit hjerte derhjemme. Det er at håbe, og det er at være kærlig imod alle, mest dem, der står nærmest, og som det kan være vanskeligst at være god imod.

Det er ingen »kålrabivinter«, vi skal igennem, tværtimod, og dog er mørket over os. Man kan gå en vinter og længes efter forår. Og en skønne dag er der en anelse af forår i luften. Nu er sommeren på vej. Vi hører budskabet, og vi ved, at frelsen og glæden er der. Så kan vi ikke andet end synge glædessalmerne, hvor vi end er.

Professor, dr. theol. K. E. Skydsgaard.

De opfyldte løfter

Når De modtager dette nummer af menighedsbladet, er det atter ved at blive jul. Og så er det igen et spørgsmål for mange mennesker, hvordan vi skal få en god og glædelig julefest. Trods alle de kønne ord, der blev sagt før det lige afsluttede valg om, at »det er gode tider — og dem skal vi gøre bedre«, lød det i mange menneskers øren som det rene valgflæsk. Trods alle de kønne ord og gode løfter, er der mange flere menne-

sker, end vi kan tælle, der har det svært. Nå, det med menneskeslægtenes nød er en gammel historie, — så gammel som slægten selv. Ser vi på verdenshistorien lige fra de ældste tider, har tilværelsen altid været en kamp på liv og død. Der har aldrig været så lykkelige tider i folkenes og de enkeltes liv, uden at der også har været nød og trusler om nød og undergang. Slægten som helhed og den enkelte af os er undergivet de samme vilkår, nemlig, at »det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, — og det onde, som jeg ikke vil, det øver jeg«. Og hvis det så var tilfældet, at vi til den bitre ende var ganske og aldeles overladt til os selv, — ja, da havde den sidste rygende brand forlængst lagt den sidste livskim på denne jord øde. Men det er jo ikke tilfældet. Vi har ikke været overladt til os selv, — og vi er det ikke. Det er *kærnen i julens evangelium*.

Fra det øjeblik af, da JEG-VILJEN, den, der er syndens og dødens inderste grund, fik magt i verden, blev der tændt en julestjerne for en dødsmærket slægt. Tænk på den gamle forjættelse om »*kvindens sæd, der skal knuse slangens hoved*«. Der er en guddommelig visdom i dette ord om slangens hoved, der skal knuses, så den får sit banesår. Slangen er billedet på den totale ondskab. Denne ondskab har nok hoved, men ikke hjerte. Det er ikke hjerne, der mangler, hvor ødelæggelsens kræfter røres. Alle den gamle pagts profetier tænder stjerne efter stjerne. Og julenat tændtes den klareste af alle stjerner: Stjernen over Bethlehem. Da blev løftet om kvindens sæd, der skulle knuse slangens hoved, opfyldt. Julenat blev der lovet fred på jorden. Barnet i krybben, der blev manden på korset er tegnet på det opfyldte løfte.

Om end mennesker sviger os, — Gud sviger os ikke. Han har givet os Jesus Kristus som frelser fra alt ondt. Evangeliet om julenatten i Bethlehem forkynder os med magt og myndighed, at alle Guds løfter er opfyldt. Derfor kan vi i Jesu navn ønske hinanden: Glædelig jul!

»Du faldne slægt, hvor trænger du til frelse, —
Du bange slægt, hvor trænger du til skjul, —
Du syge slægt, hvor trænger du til helse, —
Du arme slægt, hvor trænger du til jul!«

(Chr. Richardt).

Lad os da i Jesu navn synge Gud en lovsang, fordi han gav os den frelse, vi alle har behov.

Glædelig jul i Jesu navn i kirke og hjem!

Johs. Feveile.

Møder

December

Onsdag den 7.: Kvindekredsmøde hos fru Jeppe-
sen, Kildebakkegårds Allé 11.

N.B. Tirsdag den 13.: Julemøde hos hr. P. Geil,
Sønderdalen 12.

Januar

Onsdag den 4.: Kvindekredsmøde hos fru Geil,
Sønderdalen 12.

Onsdag den 11.: Fælles bibeltime hos hr. Lund-
bye, Merianvej 22 (Hebr. 4).

Onsdag den 25.: Offentligt møde hos hr. Frøkjær
Jensen, Lyngbyvej 298. Hr. P. Geil taler om
Elias.

Februar

Onsdag den 1.: Kvindekredsmøde hos fru Han-
berg.

Onsdag den 8.: Bibeltime. Østre kreds hos hr.
Jakobsen, Alrunvej 24.

Vestre kreds hos hr. Jensen, Sønderdalen 47.
(Hebr. 5).

Onsdag den 22.: Offentligt møde hos hr. Lund-
bye, Merianvej 22.

Marts

Onsdag den 1.: Kvindekredsmøde hos fru Hars-
lund.

Onsdag den 8.: Fælles bibeltime hos hr. Frøkjær-
Jensen, Lyngbyvej 298. (Hebr. 6).

Onsdag den 22.: Offentligt møde hos hr. Appel
Lustrup, Ewaldsbakken 28. Taler: Pastor
Zwicky.

April

Onsdag den 5.: Kvindekredsmøde hos fru Øster
Hansen, Hagens Allé 25.

Onsdag den 12.: Bibeltime. Østre kreds hos hr.
Lundbye, Merianvej 22. (Hebr. 7).

Vestre kreds hos hr. Ewertsen, Sønderdalen
24.

Onsdag den 26.: Offentligt møde hos hr. Geil,
Sønderdalen 12. Taler: Kordegn V. Faurby
Hansen.

SØNDAGSSKOLE!

Hver søndag kl. 13 i Dyssegårdskirken.